

Publicerad 2006-11-23 14:40 av Lady_A

Tomhet (eller Dina Ögon räcker inte)

Att stå på bron och förundras över dina ögon
var länge ett nöje jag sparade åt andra
medan jag sparkade höstlöv i en bortglömd park
Och de röda snörena på mina skridskor knyts aldrig mer
för det var ett jobb för dina starka fingrar och smittande skratt
Som jag saknar lika mycket som varm choklad,
gatorna vi brukade gå på och musiken du spelade för mig
Varför får människor fortfarande gå på de gatorna?
Varför får radion spela våra låtar i min bil?
Det här är den enda park vi aldrig var i
och här förbannar jag dina fötter för att dom inte finns,
medan hunden trööstlöst jagar höstlöven
Och jag kommer aldrig mera dricka varm choklad

Men jag ska gå till bron och förundras...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lady_A med Poeter.se id #11383 innehar upphovsrätten